Я оце так гірко на душі почувся,
Так важким занадто ізробився гніт,-
Від надій гарячих мовби одхитнувся,
Від надій на вільний, на широкий світ.

День — не день, а тяжкий прокид серед ночі.
Жизнь — труна за віку, темна та німа;
І здається часом, ніби смертю в очі
Зазирає хмура, заклята тюрма!